

la contra | OSCAR PALAU

La crisi (ambientalment) perfecta

Experts reunits a Tarragona en el VII Congrés Estatal de Dret Ambiental veuen en la situació econòmica actual una oportunitat de redefinir el sistema –i les lleis– per aturar el canvi climàtic

«**N**o pretenguem que les coses canviïn si sempre fem el mateix.» Tot parafraçant el científic Albert Einstein iniciava la seva dissertació ahir –Dia de la Terra, precisament– Juan Verde, president a l'Estat de The Climate Project, la fundació impulsada per l'excandidat a la presidència dels Estats Units Al Gore per lluitar contra el canvi climàtic. «És la crisi perfecta per començar a reflexionar per un món millor, estem davant d'una revolució verda», sentenciava, en l'obertura del VII Congrés Estatal de Dret Ambiental, que reunirà fins demà a Tarragona 45 ponents i uns 300 experts de la justícia, les institucions i la universitat per debatre el paper que el dret –a totes les escales– pot fer en la prevenció i reducció dels efectes del canvi climàtic.

No són gratuïtes les paraules de Verde, que referma que «el 2009 serà un any clau». I és que a la conjuntura econòmica, que paradoxalment representa una «oportunitat històrica», s'hi afegeix un factor bàsic: Barack Obama. En efecte, el canvi radical de mentalitat de la nova administració nord-americana desperta «moltes esperances» entre els sectors progressistes i ecologistes, fins al punt que s'ha passat de veure els Estats Units com el gran escull que dificultava acords globals en aquest àmbit al líder que pot arrossegar la comunitat internacional cap a un futur sostenible en la cimera de Copenhaguen, que a final d'any ha de renovar i superar els objectius establerts en el Protocol de Kyoto del 2002.

Obama, creu Verde, ja ha fet molta feina en poc temps al seu país: «Els ha convençut que hi ha una relació directa entre seguretat nacional i desenvolupament sostenible –ja que no poden seguir depenent de combustibles fòssils de tercers–, i que es poden guanyar diners lluitant contra el canvi climàtic», explica. I és que «un 90% de la població seria més verda si hi hagués més varietat de productes al mateix preu», recordava Verde, tot picant l'ullet a l'empresariat. A partir d'aquesta teoria, en tot

Juan Verde, president de The Climate Project Spain, ahir en la primera jornada del congrés a Tarragona. / EL PUNT

cas, Obama ja ha començat a aplicar una política radicalment diferent, basada en «un nou model econòmic on la lluita contra el canvi climàtic és l'eix bàsic». Això es tradueix, per exemple, en una inversió sense precedents de 15.000 milions de dòlars anuals, durant deu anys, per investigar en energies renovables, i de 4.000 més en biocombustibles; la creació de cinc milions de llocs de treball verd en sectors sostenibles; la potenciació del transport públic –com els trens TAV en què el mateix president nord-americà va posar com a model els espanyols– i del cotxe elèctric –ha condicionat els milionaris ajuts a les multinacionals de l'automòbil al fet que en tres anys n'hi

hagi almenys dos milions en circulació–, o la creació d'un mercat de drets d'emissió de carboni, perquè totes les empreses hagin de pagar per contaminar.

«Però el que passa als Estats Units queda lluny», podeu pensar. D'entrada no tant, si tenim en compte que l'Estat espanyol es troba entre els referents mundials en la implantació d'energia eòlica i fotovoltaica. I tampoc si considerem que la Unió Europea també té ja aprovades diverses directives que combreguen força amb les idees d'Obama, com ara l'obligació que en vint anys es redueixi un 20% el consum energètic, o que les energies renovables assoleixin el 20% del total. La secretària d'estat del Canvi Climàtic, Teresa Bergara, confirmava ahir la bona predisposició a col·laborar amb la modernització de l'ordenament espanyol, i la propra actualització, per exemple, de la legislació en matèria de residus i envasos, o de l'estratègia de mobilitat sostenible. «Falta molt per avançar en el nou model de producció;

calen respostes molt valentes i anar molt més enllà», deia Bergara. I en aquest procés, el dret hi té un paper primordial, fins al punt que proposa «el repte, tant per als professionals a escala nacional com internacional», de «re pensar tot l'ordenament jurídic i coordinar totes les administracions», almenys en qüestions com l'energia, l'aigua o les costes.

Un repte sens dubte engrescador, en què Tarragona –on des del curs 2006/07 s'imparteix un màster en dret ambiental impulsat per la URV, arran de la creació del Centre d'Estudis de Dret Ambiental de Tarragona Alcalde Pere Lloret– juga amb avantatge des de la sortida.

la columna | MANUEL CUYÀS

Carod expressiu

Dimarts, en l'acte de concessió de les Creus de Sant Jordi al Palau de la Generalitat, vaig poder comprovar que els homes situats a l'estrada feien les cares de cada any. El president Montilla fa cara de president una mica encarcerat. No passa res. És la seva cara. De Joan Saura ja hem dit algun cop quina cara fa. La cara allucada de qui no hi entén res: com puc ser tan criticat si represento la força política dels ungits per la raó històrica? La cara de Carod és una altra. Carod, que cada matí passa una mica de Netol al metall del seu ego, contempla la concurrència com qui està segur de superar en mèrits tots els membres del públic, els medallistes i el senyor de la seva esquerra. El senyor de la seva esquerra és el president de la Generalitat.

La setmana abans, Carod havia cedit a Joan Puigercós l'aspiració a ser president de Catalunya. Voleu dir? Des que és petit, o sigui des del dia que el vaig veure en el primer míting, Carod vol ser president de la Generalitat. És la seva vocació. Passa que les vocacions, quan es té una certa edat, són inamovibles. Només els nens avui volen ser bombers i l'endemà cirurgians. Carod té la vocació molt definida i, per tant, la seva cessió de pas a Puigercós només pot ser provisional. Quan Puigercós s'hagi estavellat –les enquestes que Carod i tothom lleigeix diuen que ERC s'estavellarà–, ell ressorgirà de nou i es posarà al davant de la candidatura. Va dir Carod en l'acte de la setmana passada que no volia ser un «tap», que s'havia de deixar pas als joves. Carod, amb 57 anys, és un tap? Puigercós és gaire més jove que ell? Tret de Companys, tots els altres presidents que ERC ha donat, de Macià a Tarradellas, han estat homes d'edat provecta que s'han erigit entre joves i jovenassos.

Ho dic sempre: menys psicologismes, menys anàlisis polítiques paranoiques, i més llegir les cares. Carod, facialment, és un llibre obert i en l'acte de les Creus, on no va obrir boca perquè la paraula la va tenir Montilla, va dir amb la cara més coses de les que havia dit una setmana abans.

Q
Verd

jardiniers

Dissenyem
natura,
construïm vida.

ESPECIALISTES EN ESPAIS NATURALS

Dissenyem el seu jardí o zona verda creant ambients naturals en l'entorn urbà.

Oferim tot un ventall de serveis:

- Construcció de jardins i piscines
- Instal·lació de reg
- Rocalles i llacs
- Ornamentacions amb fusta
- Manteniment de jardins i de piscines

UN AMPLI EQUIP HUMÀ FORMAT PER 35 PERSONES AL VOSTRE SERVEI

Truqui'ns i sol·liciti el seu pressupost personalitzat - Tel. 977 30 04 15 / 680 43 24 32 - qverd@qverd.com